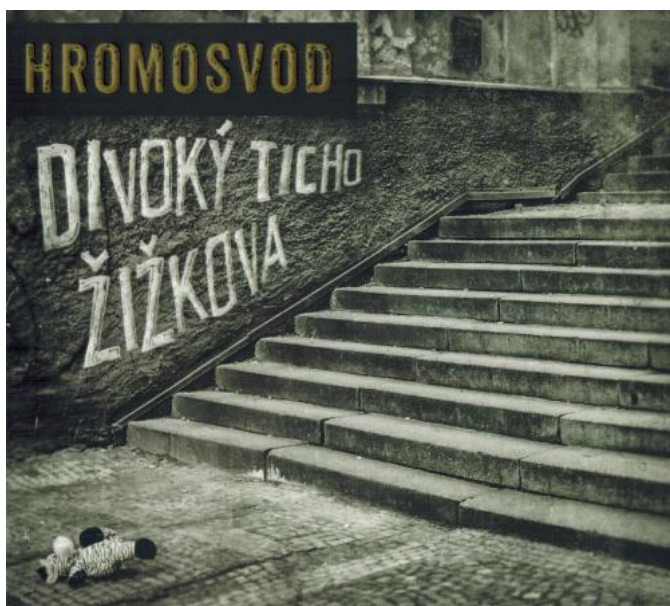

Když se tak ohlížím za rokem 2015, zůstává mi v popředí pozornosti hromádka pěti CD, ke kterým se budu vracet asi hodně dlouho i v roce 2016, a mnohá z nich se jistě objeví i v nejrůznějších hlasováních, která po novém roce každoročně vypukají.

Na prvním místě je to **Kotlina** od **Epydemye**. Jak už jsem několikrát napsal, projektu jsem zpočátku nevěřil, především proto, že autoři znají popisované události přinejmenším z druhé, ale spíše třetí ruky. Skutečnost ale je taková, že ať už na základě jakýchkoliv pramenů, uchopili z historie to nejdůležitější a v jednotlivých písních – příbězích vypíchlí vždy ten důležitý osobní pohled účastníka příslušné události. Tedy žádné moralizování s tzv. nadhledem, nebo plané fráze, ale niterný subjektivní pocit. V tom se třeba liší od jiných historizujících pokusů z minulosti (různé příběhy ze Sudet, odosobněné právě tím odstupem a nadhledem). K tomu je navíc připojena dynamická, moderní a nadčasová muzika, která by zřejmě obstála i s „obyčejnými“ texty. No, a celé je to završeno strhujícím interpretačním nasazením celé trojice. Jak už jsem taky kdesi napsal, pokud se bude současná mladá generace zmocňovat historie takovýmto způsobem, nemusíme mít strach o budoucnost.

Další album, přinášející folkrockovou muziku přijímanou i popovým publikem, je deska skupiny **Hromosvod**

Divoký ticho Žižkova

. Je příjemné sledovat, dá se říci už desítky let, jak Hromosvod roste a dospívá. Deska je tematicky věnována zmíněné pražské čtvrti, není však popisná a Žižkov slouží spíše jako pojítka jednotlivých skladeb, nebo jako odrazový můstek pro vyjádření autora (převážně Ondřej Fencel). Témata se týkají spíše současnosti (na rozdíl od předchozí desky) a autor pamatoval i na jednodušší hitové popěvky (

Jak bych hlasoval do anket

Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 15 Leden 2016 13:28

Jedeme vlakem

), jakož i na „romantičtější“ polohy (

Nedělní večery

). Zajímavá je i adaptace Plíhalovy

Trubadúrské

Upřímně a hodně jsem byl překvapen i albem **Babí léto** skupiny **Kamelot**. Z mých předchozích textů je jistě patrné, že jsem na nějaké překvapení u Kamelotu již před lety rezignoval. O to více jsem byl touto deskou v tom dobrém slova smyslu zaskočen. Výhradní autor Roman Horký jakoby přetavil dosavadní autorské zkušenosti v nový, pestrý výraz, přizval hosty, obměnil témata a také projev a zvuk kapely, prostě chytil druhý dech. Všichni tři hosté (Ilona Csáková, Petr Bende a Dalibor Janda) přinesli do písní svěží vítr a současně se podřídili duchu písní. Přitom zůstala i typická „kamelotí“ hitovka (titulní

Babí léto

). Ale překvapení, zaujati a okouzleni budete právě skladbami, kde se nejvíc autorsky uvolnil Roman Horký:

Lodenica, Jan Eskymo Welzl,

Vzduchoplavec, Segen Gottes

. Vidíte, kolik písní si z tohoto alba pamatuji a s chutí v rádiu hraju – to se mi u předchozích nejméně pěti desek nestalo. Prostě se máme do druhé autorské padesátky Romana Horkého na co těšit, pokud to takhle zůstane i dál.

Skupina **Fleret** vydala CD **Hopa Bejbe**. Fleret mám tak nějak a priori rád, znám jej, ale přesto i on mě dokázal překvapit. Nové CD je jakoby vyklidněnější, netlačí tolik na pilu, najdeme tam vysloveně komorní skladby, které ale nepostrádají autorský rukopis většinové autorské dvojice Hrachový – Mysliveček. Samozřejmě, že melodicky a názorově nadále vycházejí z valašského hudebního základu, ale jakoby zjistili, že další přitvrzování muziky by ji již dostalo do jiných souvislostí, a tak na desce vypíchlí spíše melodickou stránku skladeb a atmosféru písní i textů.

Za povšimnutí stojí zejména
cak.

Chodníčky, Kateřině a Cik

